

пò-полегка, пò-нехриво; едны връвять та обыкалять по голѣмы колела, а другы по малкы: дручояче тын быхѣ ся срушкали.

Звѣзды-ты казахмы, че сѣ валчесты, нѣ трѣбува да знаете, че и валчевина-та быва двойка. Отдалечь кога гядамы дрьво угрызѣло сѣ яблѣкы, намѣ ся чины, че всичкы яблѣкы сѣ валчесты, а то не е така: между тѣхъ има много и сплюснѣты, и длѣгнесты, и свиты. Посрѣщнѣте еднѣ яблѣкѣ сѣ едно куршумче и щете видите, какѣ яблѣка-та не е докрай валчеста, а отгорѣ и отдолѣ е малко сплюснѣта. Такыва сѣщо сѣ и тыя небесны яблѣкы: едны отъ тѣхъ сѣ пò-сплюснѣты, другы пò-валчесты а другы по-длѣгнесты. А отъ толкова надалечь нѣ не можемѣ да гы сапикасамы, че не сѣ еднолики. Години и вѣкове трѣбувало чловѣкѣ да умува, да мѣдрува и да прѣсмѣта, доклѣ да ся разбере какво и що сѣ тыя небесны тѣла и кое какѣ връви и ся мѣсти. Хыляды хора работили и си блѣскали главѣ доклѣ, сѣ Божѣ помощ, проумѣли всичко това. А и сѣ толкова трудѣ и мѣкы и слѣдѣ толкова си хыляды години нѣмаше да видять и да проумѣють що-то дырили, ако случайно не быхѣ измѣдрили нѣкои уряды, сѣ кои-то ся видять пò-добрѣ звѣзды-ты. Всякой знае, че стары хора и кѣсогяды хора носять на очи-ты си стѣкла, нарѣчены *очила* та прѣзъ тѣхъ гядять и видять пò-ясно, пò-быстро. Такыва стѣкла учени-ти зели та натѣкмили и вѣщо намѣстили у длѣгѣ трѣбѣ, коѣ-то нарѣкохѣ *шелескою* на прѣзъ неѣ гядять по небе-то. Кога погядне чловѣкѣ прѣзъ такѣвѣ трѣбѣ по небе-то, за голѣмо чудо види всичкы звѣзды пò-голѣмы и пò-ясны отъ колко-то гы е гя-